

Mál nr. 360/2013
M og
V1 v/ bifreiðarinnar A og V2 v/ bifreiðarinnar B .

Umferðaróhapp 26. apríl 2013 á Austurlandsvegi við Gíslastaðagerði.

Gögn.

1. Málskot móttækið 15. október 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V1 dags. 17. október 2013 ásamt lögregluskýrslu og myndum af vettvangi.
3. Tölvupóstur V2 dags. 12. nóvember 2013.

Málsatvik.

Umferðaróhapp varð á fyrrgreindum stað þar sem bifreið B var ekið aftan á bifreið A á hægri akrein Austurlandsvegur en skv. lögregluskýrslu voru ummerki á vettvangi um að áreksturinn hefði orðið þar. Þegar lögregla kom á vettvang var bifreið A utan vegar þeim megin og bifreið B í hægri kanti vegarins. Ökumaður A kveðst hafa ekið eftir veginum með fyrirhugaða hægri beygju að afleggjara við Gíslastaðagerði þegar bifreið B hafi verið ekið aftan á bifreið A. Ökumaður B ber að áreksturinn hafi orðið þegar ökumaður bifreiðar B hafi ætlað að aka vinstra megin fram úr bifreið A en þá hafi ökumaður A beygt inn á vinstri akrein vegarins þrátt fyrir stefnumerki til hægri.

V1 telur að leggja eigi alla sök á ökumann B þar sem öll gögn málsins sýni að um hreina aftanákeyrslu hafi verið að ræða, bremsuför á vettvangi eftir bifreið B hafi öll verið að hægri akrein sem og brot úr bifreiðunum eftir áreksturinn, auk þess sem vitni beri um mikinn hraðakstur ökumanns bifreiðar B rétt áður en árekstur varð. Auk þess sem ákomur á bifreiðunum bendi til þess að bifreið A hafi verið ekið beint áfram þegar árekstur varð en ekki í víðri hægri beygju.

V2 styðst við niðurstöðu Tjónanefndar vátryggingafélaganna þar sem niðurstaðan var sú að hvorugur ökumanna hafi gætt sín nægilega vel og sök skipt þannig að ökumaður bifreiðar A ber 2/3 hluta sakar en ökumaður B 1/3 hluta sakar.

Álit.

Í gögnum málsins eru skýrar vísbendingar um að árekstur með bifreiðunum A og B hafi átt sér stað á hægri akrein Austurlandsvegur, bæði má sjá það af bremsuförum eftir bifreið B og öðrum ummerkjum á vettvangi, en þeim er lýst vel í lögregluskýrslu og myndum með henni. Með hliðsjón af því telst ökumaður B ekki hafa gætt þess að hafa nægilegt bil milli bifreiða, sbr. háttarnisreglu 3.mgr. 14.gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Ekki liggja fyrir sönnunargögn um að ökumaður A hafi ekið þannig að hann beri ábyrgð á árekstrinum. Ökumaður B ber því alla ábyrgð á árekstrinum fyrir að hafa ekið aftan á bifreið A.

Niðurstaða.

Öll sök á árekstrinum er lögð á ökumann bifreiðar B.

Reykjavík 10. desember 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.